

[Finansministeren.]

ved nærmere Overvejelse maa jeg sige, at jeg vurderede hans Intelligens saa højt, at jeg fandt et saadant Spørgsmaal ganske overflødigt. Som jeg fremhævede i Torsdags, er jeg ikke det eneste af Professorudvalgets Medlemmer, der er klar over, at ogsaa Spørgsmaalet om Eengangsskattens Omfang hænger nøje sammen med Spørgsmaalet om den øvrige økonomiske Politik i Landet.

Det ærede Medlem talte dernæst om mit Foredrag i Aarhus den 3. Oktober og kom med et Par Citater af dette Foredrag, som jeg naturligvis kan bekræfte, men jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse til at supplere disse Citater med et Par lige saa korte Citater. Det ærede Medlem fremhævede, at jeg i dette Foredrag ikke havde talt om Kursændringer eller, som han sagde, om Kurs-Manipulationer; jeg havde derimod talt om Nødvendigheden af en Rationalisering af Industrien. Jeg maa dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at ca. 2 Sider af det Referat af Foredraget, som det ærede Medlem benyttede til Citat, handler netop om Spørgsmaalet om Valutakursen, og efter at have fremhævet, at Lønudviklingen i Danmark og i andre Lande tydede paa en nogenlunde parallel Bevægelse i bl. a. den engelske og den danske Valutas Værdi under Krigen, tilføjede jeg følgende, som jeg skal tillade mig at citere:

„Som De alle ved, har vi faaet en Sterlingkurs paa 19,34, medens den før Krigen var 22,40. Det gør, forekommer det mig, at man maa være noget bekymret for det danske Erhvervslivs Konkurrenceevne.“

Lidt senere hedder det:

„Hvis Landbruget og Industrien skal yde det bedste, de formaar, skal det være i Konkurrence med Udlandet, og saa skal man eksportere til den rigtige Kronekurs, men til Gengæld have fri Indførsel. Derfor tror jeg, at Industrien skal interessere sig meget for dette Valutaproblem.“

Disse korte Citater vil formentlig vise, at jeg allerede dengang var opmærksom paa Valutaproblemet.

Det ærede Medlem kom med et andet Citat fra det samme Foredrag, et Citat, hvor jeg havde sagt, at jeg troede, det var rigtigt, at Arbejdsgiverne i nogen Grad lukkede op for Posen. Naar man skulde have en Rationalisering gennemført, maatte man vise Arbejderne det økonomiske Grundlag for en saadan Rationalisering; man maatte i nogen Grad give dem Anledning til at se

baade Regnskaber og Kalkulationer. Det er muligt, at det ærede Medlem mener, at dette ikke er Venstrepolitik, som han sagde. Mig bekendt har Venstre ikke udtalt sig om dette Spørgsmaal, men jeg har i hvert Fald stadig den Opfattelse, at det vil være ønskeligt, at der saaledes i nogen Grad lukkes op for Posen.

Jeg skal tilføje, at det ærede Medlem vilde have givet det høje Ting et lidt mere udtømmende Billede af, hvad jeg sagde, hvis han havde læst lidt længere frem i Referatet, hvor der bl. a. staar følgende:

„Jeg skal kun gøre den Tilføjelse, at det kan være en vanskelig Ting for en Arbejdsgiver at lukke op for Posen. For det første kan han risikere, at de Tal, han fremlægger, ikke bliver helt forstaaet. Det er ikke let for en udenforstaaende at komme ind i et Industriregnskab. For det andet kan han risikere, at det bliver udnyttet partipolitisk. Hvis man skal komme ind paa noget saadant, stilles der det Krav til Arbejderne, at de har Betingelser for at kunne forstaa noget af det, hvilket kræver Uddannelse, og det maa være saadan, at man kan stole paa, at de ikke vil udnytte det paa uretmæssig Maade. Der maa være et gensidigt Tilidsforhold.“

Saaledes kompletteret er jeg stadig af den Formening, at de Anskuelser, jeg dengang har fremsat, er rigtige. Det ærede Medlem burde i øvrigt, da han saa flittigt citerede mine tidligere Udtalelser, ogsaa have citeret mine Udtalelser i et Foredrag paa Handelshøjskolen her i København d. 2. November; da var jeg ganske vist valgt til Medlem af det høje Ting, men jeg var da endnu ikke blevet Medlem af Ministeriet og vidste ikke, at jeg vilde blive det. Jeg talte ogsaa dér om Kronekursen paa samme Linie, som jeg gjorde i Aarhus — det ærede Medlem vil kunne finde Referatet bl. a. i „Social-Demokraten“ for 3. November.

Jeg tror i øvrigt, det vilde være nyttigt for det ærede Medlem, som jo var noget bekymret med Hensyn til mine Anskuelser om Kroneproblemet og Spørgsmaalet om et eventuelt Kanslergadeforlig, at drøfte disse Ting med et Par af sine Partifæller. Min udmærkede Forgænger, det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen, talte i September Maaned paa et Sparekassemøde her i Byen og fremsatte herunder bl. a. følgende Udtalelser om Valutaspørgsmaalet, som jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse til at citere:

„Det er jo ganske givet, at en kommende Regering nøje maa overveje vor Valutas Placering i Forhold til andre Lan-